

Dosarul nr. 3ra-458/19

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani (M. Sajin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (D. Corolevschi, D. Pușca, D. Stănilă)

Î N C H E I E R E

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Glavan Aurica,
în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă
de către Glavan Aurica împotriva Primăriei s. Corlăteni, r-nul Rîșcani, intervenient
accesoriu Hăbășescu Vasile cu privire la anularea titlurilor de autentificare a dreptului
deținătorului de teren, obligarea corectării erorilor legate de suprafața de teren și eliberarea
unor titluri noi de autentificare a dreptului deținătorului de teren,
împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins
apelul declarat de către Glavan Aurica și s-a menținut încheierea din 08 noiembrie 2016 a
Judecătoriei Rîșcani și hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani

c o n s t a t ă :

La 21 martie 2011, Glavan Aurica a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Primăriei s. Corlăteni, r-nul Rîșcani cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că Hăbășescu Eugenia este mama ei,
locuitoare a XXXXX, care a decedat la 25 decembrie 2005.

După decesul mamei sale a moștenit întregul patrimoniu succesoral al acesteia,
compus din: casa de locuit lit. „01” cu suprafața de 50,3 m.p., inclusiv cea locativă de 34,4
m.p., compusă din două odăi; anexă rece; anexă locativă; bucătărie de vară lit. „02”;
verandă; prag; sarai lit. „03”; beci; veceu; gard lit. „I” și terenul aferent casei cu suprafața
de 0,1463 ha, aflat în posesie, situate pe XXXXX, precum și terenurile cu destinație
„grădini” cu suprafața de 0,0813 ha, nr. cadastral XXXXX și cu suprafața de 0,0724 ha, nr.
cadastral XXXXX, amplasate în XXXXX, fapt ce se confirmă prin certificatul de
moștenitor testamentar nr. XXXXX din 17 iulie 2006, autentificat notarial de către notarul
privat Lucia Matușevschi, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 17 iulie 2006 sub nr.
XXXXX.

A susținut că de fapt conform titlului provizoriu ce confirmă dreptul de proprietate
funciară, eliberat în temeiul deciziei Primăriei s. Corlăteni, r-nul Rîșcani nr. 22/6 din 22 iulie
1997, Eugeniei Hăbășescu i-a fost pus la dispoziție lotul aferent casei de locuit cu suprafața
de 0,30 ha, dintre care pe lângă casă de 0,16 ha.

Ulterior, la 06 martie 2002 a fost eliberat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren din care rezultă că Eugeniei Hăbășescu în temeiul aceleiași decizii nr. 22/6 din 22 iunie 1997 a Primăriei s. Corlăteni, r-nul Rîșcani, i-a fost atribuit în proprietate privată terenul de pe lângă casă individual de locuit cu suprafața de 0,1463 ha, nr. cadastral XXXXX, amplasat în XXXXX.

A notat că la moment, conform măsurărilor în natură, în gospodăria din XXXXX, există un teren cu suprafața de 0,16 ha, fapt ce denotă că s-a admis o eroare tehnică fie la măsurarea terenului, la verificare la fața locului, fie la operațiile aritmetice.

A invocat că s-a adresat Primăriei s. Corlăteni, r-nul Rîșcani cu cerere prealabilă, prin care a solicitat efectuarea rectificărilor referitoare la suprafața terenului în litigiu, reieșind din documentele pe care le deține și măsurile în natură a lotului de pământ, însă prin răspunsul nr. 96 din 10 martie 2011, a primit refuz din motiv că pentru a corecta suprafața de teren de 0,1463 ha, atribuită Eugeniei Hăbășescu în baza titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren din 06 martie 2002, în cea de 0,16 ha, este necesar ca vecinul Hăbășescu Vasile să prezinte și el titlul său de autentificare a dreptului deținătorului de teren, unde este indicată suprafața de 0,1031 ha pentru a corecta în suprafața de 0,06 ha. La fel, i s-a comunicat că conform datelor deținute Hăbășescu Vasile este plecat peste hotarele țării și corectarea erorilor nu poate fi efectuată la organul cadastral în lipsa acordului acestuia.

Astfel, a cerut Glavan Aurica anularea deciziei Primăriei s. Corlăteni, r-nul Rîșcani din 06 martie 2002, în ce privește eliberarea pe numele mamei sale Eugenia Hăbășescu a titlului deținătorului de teren asupra terenului cu suprafața de 0,1463 ha, nr. cadastral XXXXX, amplasat în XXXXX, considerând ca legal fiind repartizată în proprietate privată Eugeniei Hăbășescu suprafața de teren de 0,16 ha din lotul de pământ de pe lângă casa de locuit și nu cea de 0,14 ha.

Prin hotărârea din 14 aprilie 2011 a Judecătoriei Rîșcani, a fost admisă acțiunea Auricăi Glavan și s-a dispus modificarea deciziei Primăriei s. Corlăteni, r-nul Rîșcani din 06 martie 2002 în ce privește eliberarea pe numele Eugeniei Hăbășescu a titlului deținătorului de teren nr. cadastral XXXXX, indicând că Eugeniei Hăbășescu i-a fost repartizat lotul de pământ cu suprafața de 0,1633 ha în loc de indicația că ultimei i-ar fi fost repartizat un lot de pământ cu suprafața de 0,14 ha. A fost obligată ÎS „Cadastru”, filiala Rîșcani să opereze modificările menționate în Registrul bunurilor imobile, înregistrând lotul de pământ după Glavan Aurica succesorul testamentar al averii Eugeniei Hăbășescu.

La 25 mai 2015, Hăbășescu Vasile a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 14 aprilie 2011 a Judecătoriei Rîșcani, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii primei instanțe, cu dispunerea rejudecării cauzei din motiv că nu a fost atras în calitate de parte în procesul dat de judecată, fiindu-i încălcat în așa mod dreptul de acces la justiție și la un proces echitabil.

Prin încheierea din 07 septembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Vasile Hăbășescu împotriva hotărârii din 14 aprilie 2011 a Judecătoriei Rîșcani.

Prin decizia din 12 ianuarie 2016 a Curții de Apel Bălți, s-a admis recursul declarat de către Hăbășescu Vasile, s-a casat încheierea din 07 septembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță pentru examinarea cererii de revizuire.

Pe parcursul examinării cauzei, și anume la 29 aprilie 2016, reclamanta Glavan Aurica și-a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând obligarea Primăriei s. Corlăteni, r-nul Rîșcani să repare eroarea comisă la data de 06 martie 2002 la eliberarea titlului de

autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele Eugeniei Hăbășescu, unde suprafața de teren atribuit este de 0,1463 ha, cu indicarea suprafeței corecte de 0,1600 ha, și înregistrarea ulterioară a dreptului de proprietate în Registrul bunurilor imobile, precum și obligarea Primăriei s. Corlăteni, r-nul Rîșcani să repare eroarea comisă la data de 06 martie 2002 la eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Vasile Hăbășescu, unde suprafața terenului atribuit acestuia este de 0,1031 ha cu indicarea suprafeței corecte de 0,0652 ha conform Registrului provizoriu al Primăriei s. Corlăteni, r-nul Rîșcani.

Prin încheierea din 08 noiembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, s-a admis cererea de revizuire depusă de către Hăbășescu Vasile, s-a casat hotărârea din 14 aprilie 2011 a Judecătoriei Rîșcani, cu dispunerea rejudecării cauzei.

Prin încheierea din 14 iunie 2017 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Hăbășescu Vasile.

Prin încheierea din 27 septembrie 2017 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, s-a dispus examinarea cauzei în procedură contencioasă.

Pe parcursul examinării cauzei, și anume la 15 iunie 2018, reclamanta Glavan Aurica și-a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la 06 martie 2002 pe numele Eugeniei Hăbășescu pe lotul de pământ nr. cadastral XXXXX situat în XXXXX, obligarea Primăriei s. Corlăteni, r-nul Rîșcani să repare eroarea comisă la eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. cadastral XXXXX ce ține în indicarea suprafeței de teren atribuită în proprietate privată Eugeniei Hăbășescu, cu eliberarea unui titlu nou cu indicarea suprafeței de pământ de 0,1600 ha; anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la 06 martie 2002 pe numele lui Vasile Hăbășescu asupra terenului nr. cadastral XXXXX situat în XXXXX, obligarea Primăriei s. Corlăteni, r-nul Rîșcani să repare eroarea comisă la eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. cadastral XXXXX ce ține în indicarea suprafeței de teren atribuită în proprietate privată lui Hăbășescu Vasile, cu eliberarea unui titlu nou de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu indicarea suprafeței de pământ de 0,06 ha.

Prin hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, acțiunea Auricăi Glavan a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de către Glavan Aurica și s-a menținut încheierea din 08 noiembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani și hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani.

Ambele instanțe de judecată ierarhic inferioare și-au întemeiat soluțiile prin faptul că reclamanta Glavan Aurica încă din iulie 2006 a cunoscut despre faptul că deține în proprietate privată terenul nr. cadastral XXXXXX, cu suprafața de 0,1463 ha, amplasat pe XXXXX, când i-a fost eliberat certificatul de moștenitor testamentar nr. XXXXX din 17 iulie 2006, înregistrat la organul cadastral tot în aceeași zi (f.d.17, vol. II).

Respectiv, începând cu 17 iulie 2006, până la 17 iulie 2009, adică în decurs de 3 ani de zile Glavan Aurica era în drept să sesizeze instanța de judecată, însă cu toate acestea s-a adresat cu cerere de chemare în judecată abia la 21 martie 2011, peste termenul prevăzut de lege.

Pe lângă acestea, reclamanta atât în cererea de chemare în judecată, cât și pe tot parcursul examinării cauzei nu a solicitat repunerea în termen a acțiunii, în pofida faptului că reprezentantul intervenientului accesoriu Hăbășescu Vasile, fiind parte la proces, a solicitat respingerea acțiunii ca fiind depusă peste termenul de prescripție.

La 14 februarie 2019, Glavan Aurica prin intermediul reprezentantului său – avocatul Rodica Gaina, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului Glavan Aurica a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Bălți a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La 05 martie 2019, în adresa Primăriei s. Corlăteni, r-nul Rîșcani și lui Vasile Hăbășescu au fost expediate copiile recursului declarat de către Glavan Aurica, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor.

La 02 aprilie 2019, Hăbășescu Vasile prin intermediul reprezentantului său – avocatul Ceornea Eduard a depus referință, solicitând să fie considerat ca inadmisibil recursul declarat de către Glavan Aurica, cu menținerea deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, pe care le consideră legale și întemeiate, invocând că instanțele de judecată ierarhic inferioare au verificat minuțios toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a prezentei spețe, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei.

Alte referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Glavan Aurica este inadmisibil, din motivele ce succed.

În debut, Colegiul învederează că, în data de 01 aprilie 2019 a intrat în vigoare Codul administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, fapt ce rezultă din art. 257 alin. (1) al acesteia.

Conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

Potrivit art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosului administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului aliniat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Prin urmare, condițiile de admisibilitate a recursurilor declarate împotriva deciziilor pronunțate de curțile de apel, în calitate de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel, vor fi verificate prin prisma normelor în vigoare până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, și respectiv încă valabile la momentul depunerii cererii de recurs.

Astfel, conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copiile deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți au fost expediate la 15 ianuarie 2019 atât în adresa Auricăi Glavan, cât și a reprezentantului acesteia – avocatul Rodica Gaina (f.d. 228, vol. II).

Din avizul de recepție anexat la actele cauzei rezultă că recurenta a recepționat, contra semnătură, copia deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, fără însă a indica data concretă, dar, totodată, de pe ștampila de intrare a oficiului poștal Corlăteni MD-5616 rezultă că avizul dat de recepție a fost înregistrat la 06 februarie 2016 (f.d. 232, vol. II).

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 14 februarie 2019.

Totodată, în conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de către Glavan Aurica, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esență, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de apel, asupra cărora Curtea de Apel Bălți s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurenta nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Glavan Aurica nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de către Glavan Aurica nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Glavan Aurica a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis*

„Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurente i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Glavan Aurica împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 195 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Glavan Aurica împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic